

□ DE STILLEVENKUNST VAN □
MARIA VAN REGTEREN ALTENA,

□ □ DOOR MR. H. F. W. JELTES □ □

DE bescheiden kunst van een bescheiden kunstenaress.

Stillevenkunst, — stille en pretensielooze kunst, maar daarom nog geen „kleinkunst”, en allerminst „kleine” kunst! Als alle andere wezenlijke kunst: levenskunst, kunst, die wortelt in het leven, die, ontspruitend uit en gevoed door een onzichtbare wereld, zich richt op de zichtbare. Een kunst, die geen „getrouwe” afbeelding, geen nauwkeurige „nabootsing” van de waarneembare en tastbare werkelijkheid nastreeft, maar die geboren wordt uit het verborgen contact van deze met de kunstenaarsziel, uit de vreugdevolle verwondering van een scheppingskrachtigen geest over de uiterlijkheid van zekere dingen, in wier visueele vormen en kleurverschijning hij een wezensaard herkent, waaraan hij zich verwant, waarmee hij zich ten diepste één gevoelt en waarvan de openbaring hem een onafwijsbare noodzakelijkheid wordt.

De ware kunst van het stilleven bedoelt zoo min als eenige andere tak van schilderkunst een koele benadering, een rechtstreeksche weergave. Zij beoogt geen zuiver-zakelijke gelijkenis met de zichtbare realiteit en stelt zich niet tevreden met het goedkoope „trompe l’oeil”. De levende of levenlooze voorwerpen, die zij ons biedt, ook de simpelste en nietigste, zijn gezien „à travers le tempérament de l’artiste” en ontleenen dááaraan hun eigen, zelfstandige „leven”, hun onderscheiden schoonheid.

Stillevenkunst, — modeste kunst, maar die desondanks, even goed als iedere andere kunstsoort, onvermoede diepten, ongeziene schakeringen, ongekende fijnheden van sentiment, ofwel een wondere klaarheid en luciditeit, een zeldzame rust en bezonkenheid van geest, een wijze, voornamelijk gelatenheid van levenshouding te onthullen vermag.

Maria van Regteren Altena, — bescheiden kunstenaress, die liefst, weinig gemoed en opgemerkt, stil in haar hoekje zitten blijft, van waaruit zij haar wereld beschouwt, die niet de allergeeringste behoefte gevoelt, een rol te spelen, en wie bezwaarlijk iets onbehagelijks overkomen kan, dan zich in het openbaar besproken te zien, haar naam met den voornaam voluit, en nog wel ontdaan van het beschuttend, haar kunstenaarschap cacheerend „Mej.”, boven een tijdschriftartikel gedrukt te vinden. Een persoonlijkheid, die den achtergrond zoekt en de stilte bemint, en die slechts tegenstrevend zich wat naar voren schuiven laat, niet begrijpend, waardoor dit zou zijn gerechtvaardigd. Een artieste,